

SÅ TA DA MINE HENDER

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.

Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

Prest: Ann Kristin Hanssen

Organist: Irina Girunyan

Kirketjener: Gerd Olsen

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Gudrun Olsen

* 18.10.1939 † 29.05.2023

Elvebakken kirke
fredag 9. juni 2023

JEG ER I HERRENS HENDER

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
for natten han vil råde med hellig guddommakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde, han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vånnde på vei til himlen inn.

T Erling Tobiassen 1932 - M Sigurd Lunde 1947

BEDRE KAN JEG IKKE FARE

Bedre kan jeg ikke fare enn å fare til min Gud.
Bedre kan jeg ikke svare når jeg får om døden bud,
enn at jeg er vel beredt og vil gjerne følge med.
Bedre kan jeg ikke stige enn å flytte til Guds rike.

Bedre kan jeg ikke fremmes enn å dø i Jesu navn.
Bedre kan jeg ikke gjemmes enn i Herrens hånd og favn.
Himlens hus har hellig fred, der er gjort i stand et sted.
Liv og lyst og fred og glede, alt er der i Gud til stede.

Derfor takker jeg av hjertet Gud som tar imot min ånd.
Endt er snart den siste smerte, jeg er trygg i Herrens hånd.
Krist som mine synder bar, og som alltid trofast var,
all min syndeskyld vil dekke og av dødens søvn meg vekke!

O BLI HOS MEG!

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T H. F. Lyte 1847 - M William Henry Monk 1861